

Дата прийняття:	11/04/2019
Дата набуття статусу остаточного:	11/07/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF GUIMON v. FRANCE</u> <i>(Application no. 48798/14)</i>
Зміст:	Заявниця, громадянка Франції, неодноразово була засуджена за вчинення терористичних злочинів, вимагання коштів, незаконне зберігання, володіння та перевезення зброї і вибухових речовин, що було пов'язано з тероризмом. Так, 26 квітня 2006 року заявницю було засуджено до 8 років позбавлення волі; 29 листопада 2006 року – до 17 років позбавлення волі з правом на умовно-дострокове звільнення після відбуття двох третин строку покарання; 17 листопада 2008 року – до 17 років позбавлення волі, при чому останнє призначене покарання виконувалося з попереднім. У 2011 році суди постановили рішення про одночасне відбуття заявницею 8-річного та 17-річного

	<p>покарань у виді позбавлення волі (максимум п'ять років). 21 січня 2014 року адвокат заявниці звернувся з клопотанням про надання дозволу заявниці на короткочасний виїзд за межі установи виконання покарань під охороною, щоб вона могла віддати свою останню шану батькові, який помер того ж дня у лікарні. 22 січня цього ж року заступником Голови, відповідальним за виконання вироків у Паризькому трибуналі, було відхилено клопотання, оскільки смерть близької людини може бути підставою для надання дозволу на короткочасний виїзд під охороною, проте таке клопотання має бути оцінене з урахуванням особи засудженого та ризиків втечі. Наступного дня заявниця оскаржила відмову до суду. 24 січня 2014 року скаргу заявниці було залишено без задоволення. Апеляційний суд зазначив, що хоча клопотання про надання дозволу на короткочасний виїзд за межі установи виконання покарань було цілком виправданим з точки зору людяності, проте ризик суспільних заворушень передбачав необхідність підвищеної безпеки, особливо враховуючи віддалене місце розташування і те, що було фізично неможливо організувати супровід за такий короткий проміжок часу. Суд касаційної інстанції визнав скаргу заявниці як необґрунтовану та відхилив її.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного і сімейного життя).